

حكاية

سنا ما هدایه

سنا ما هداية

تقديم: المدرسة العزبة هيوستن

مصورة: حوراء بهن ملا زهير بجائي هريانه والا

سنة ١٤٣٩ هـ

ايڪ گھڻا مالدار شخص
هئا ، دنيا تي گھڻي دولت
اهڻا پاسا هتي، تمام
رهڻي ڪرڻي گھڻي
شاھي هتي ، وه شخص

نا دن انے رات عيش و آرام ماہ گذرے پوتانا جسم نے سنوارے،
هر گھڙي ما الگ الگ فيشن نا کپراؤ بدلے، بالو نے سنوارے
خوشبو گھڻي لگاوے ، دن بھر جُدي جُدي مجلسو ما جائي

فاخر ما فاخر جن جمے، شراب پئے، سواری ما بھی قیمتی گھوڑا
ما، گدّر بھی گھنی نرم آنے گھنا شاھی پلنگ پر سوئے جہ پلنگ
بھی زمین سی اونچو لٹکاویلو تاکہ کوئی جانور حشرات اھنے
تکلیف نہ اُپے، اُمثل نی شاھی زندگی، لوگو ما اھنی چرچا
تھائی اھنا جیوی دولۂ آنے زندگی نو لوگو نے شوق تھائی، پوتانا
جان واسطے کئی نہ کرے، علم و ادب نو کوئی شوق نہیں، سگلا
لوگو نے حقیر آنے فقیر سمجھے، علماؤ سی سخت عداوتہ کرے۔

امثل نا شخص نے خدا يہ چونکاوا نو ارادة کيدو تاکہ بيجا لوگو
واسطے عبرة ٿهائي ، تاکہ رات ٿهئي يہ پلنگ پر سوتو هتو چو
طرف خوشبو مھڪي رهي هتي ، تمام دروازائو پر چوڪيان جاگي
رهيا هتا ، وه مرد سپنا ما ديكھے چھے کہ يہ يابان جنگل ما اڪيلو
چھے ، جسم پر کپرا بهي نهئي ، سخت ٻھوڪ اڻے پياس لاگي رهي
چھے ، پورو جسم کالو ٿهئي گيو چھے ، بال گھنا مھوٽا ٿهئي گيا چھے ،
اهني پيٺھ پر ورنندار بوجھ چھے ، اتني دير ما سامنے سي بے کالا

راکشس 'اوی چھے ، چہرو بھیانک چھے ، اہنی 'انکھو انگارا نی
مثل چھے ، یوے نا ناک ما سی دھوؤ نکلی رہیو چھے، منہ ما
سی آگ نکلی رہی چھے، یوے ہاتھ ما تیز بھالو لئی نے اہنا

سامنے 'اوی رہیا چھے، وہ
مرد بھاگوا لاگو، 'ایوے
اہنو پیچھو کرے چھے تاکہ
گھنہ تنگ مرستہ سی
گذری ایک اونچا پہاڑ پر

پهڻجو ، ديكهو كه وه ييو۽ اهنو پيڇهو ڪري رهيا چھ ، وه پهڙ

پر سي ايڪ ڪھائي ما گري پڙي

چھ ، ايڪ ڪنواں ما اُٽا منھ سي

گر۽ چھ جه ڪنواں ما آڱ

سلگي رهي چھ ، امثل نو منظر

ديڪهو ، زور سي چيخو اني پلنگ پر سي زمين پر گري پڙو،

ايڪدم گھبراوا لاڳو،

سڳلا خُڏام انے گھر نا لوگو وهاں جمع ٿئي ٿيا، سڳلا يه
پوڇھو، وه مرد گھبراھڻ نا سبب ڪئي نه بولي سکو، فڪر ٿئي
سڳلا تعويد دورا ڪرنا لوگو نے بلایا، وه مرد ڪهے چھے ڪه ميں
رات ما سپنو ديکھو اھنا سبب ميں گھبرائي ٿيو چھو،

ھوے بيڄي رات ٿئي وه پلنگ پر سوتو سڳلا لوگو اھنا
پلنگ نا چو طرف وه باطل نا لوگو نو ايلو پڙھو لاڳا، تاڪه وه
وقت ٿيو، رات ما تو وه مرد ايجمئل نو بھيانڪ سپنو ديکھو انے

چيخي اُهي گيو، فڪر ما گھنا ڊاڪٽرو ٺهڻ، نجوميو ٺهڻ بلالو مگر
ڪٿي نه ٿيو.

تا ڪه ٽيسري رات اوي، ٽيسري رات بهي اچ مثل نو سڀنه
ٿيو ان ٻيخي ٺهڻ اُهي گيو، پورا گام ما چرچا ٿوا لائي،

ڪوئي مرد به اڪ عالم ٺهڻ بادشاهه ٺهڻ وات ڪيڏي ڪه جه
ٽپا هٿا، ديندار هٿا، به ڪه ٻه ٻه ڪه اُٻا ٺهڻ ٽپا ٺهڻ
ٻه ٻه، وه مرد ڪه ٻه ٻه ٻه ٻه، عالم ڪه ٻه ٻه ٻه ٻه
ٻه ٻه وهان اويس تو من ٻه ٻه ٻه، ماري وات به سنڌي نه ٻه،

میں اھنی تعبیر تمنے کہوں چھوں ، تمیں جئي نے اھنے کہی
دیجو، پچھی تعبیر بیان کرے چھے کہ:

بیابان جنگل یہ اھنا موت نا بعد نی جگہ چھے،

اھنو ننگاپنو یہ 'آخرۃ ما یہ اعمال صالحات سی خالی چھے،

اھنی بھوک پیاس یہ دنیا ما جہ لالچ انے شہوة چھے تہ چھے،

اھنا جسم ما کالا پنو یہ اھنا دنیا ما بد اعمال کیدا اھنو کالا پنو

چھے،

اهنا لمبا **بال** چھے یہ اهنے 'اخرة' ما لمبان مدة لگ وبال چھے ته
چھے،

اهنا **پیٹھ پروزن** یہ گناهو نو بوجه چھے،

بے راکشس یہ منکر نکیر چھے ،

انے **کھائی** انے **آگ نوکنو** یہ جهنم چھے ،

هوے وه عالم کهے چھے که تمیں اهنو کهجو که 'ا' لگ نی

زندگی نو تمارو 'احال' چھے ، جو هوے تمیں چونکی جاسو، سچی

نية سي خدا نا نزيك توبه كرسو، تمارو مال في سبيل الله خرچ
كرسو، فقراء اڻه مساكين ڻه صدقه كرسو، روزه كرسو،
مسجد ما جي نماز پڙهسو، رات ما جاگي خدا ڻي عبادت كرسو
اڻه خدا نا نزيك عرض كرسو كه خدا سڱلو كشف كري
دے، يه ابيماري نو علاج چھے، تاكه وه رئيس يه توبه كيدي،

دين نو علم پڙهوا لاڳا،
روزه ڪروا لاڳا، نماز برابر
اداء ڪروا لاڳا، فقير انے
مسڪينوني خبر ڳيري ڪروا
لاڳا، خير نا ڪامو ما في

سبيل الله اهني دولة خرچوا لاڳا،

ايڪ روز رات ما يه نماز پڙهتا هتا سجدة ما خدا نے دعاء
ڪرتا هتا ته وقت اهنے نيند لاڳي ڪئي، وهه وقت ما سپنو تهيو

ديکھ ڇهه ڪه يه وهه جنگل ما ڇهه ، ڇو طرف پهل پهل ناڄمارو
ڇهه ، خوشبو اوي رهي ڇهه ، تهندي هواء چلي رهي ڇهه ، تا ڪه

يه شخص اونچي جڳه
ما پهتڻا، وهان سي
ديکھ ڇهه ڪه ڇو
طرف اهار جاري
ڇهه گهنوه خوشنا
منظر ڇهه، ديکھ ڇهه

ڪه سامنه ٻه نوراني صاحبو ڪهرا چهه، سامنه حويلي چهه اهنا اوڀر
موتيو انه ياقوتو سي تزين ڪيدي چهه 'ايوئ شخص اهنه ڪهه
چهه ڪه 'اتمارا واسطه حويلي چهه، اهنا دروازو ڪهلا چهه، سگلا
ملائڪه تمارا استقبال واسطه ڪهرا چهه، 'اجنه چهه، ڪه جه سلامت
نو گهر چهه تا ڪه 'انڪه ڪهلي ڪئي، پوتانا جان نه جه لذه انه
خوشي 'اسپنا سي اتني محسوس ٿئي ڪه اهنه ايم شوق ٿيو ڪه
'امثل لذه انه خوشي ما لمبان مده لگ باقي رهون.

لوگو ما چرچا ٿئي سگلا لوگو ڪهوا لاڳا ، ڪال تڪ اڪيو شخص
هتوانه اڃهه امثل نڪ انهه ديندار بني ڪيو ، ته وقت ڪٿنڪ لوگو
يه ڪهرا ٿئي نه وه عالم شخص ني طرف اوي نه ڪهيو ڇهه ڪه
اڃهه وه عالم ڇهه ڪه جهه يه ارييس ني زندگي انهه اخرة سدھاري
ديدي ، سگلا يه اهني قدر ڪيدي انهه گھني عظمة انهه ڪرامتہ
اپوا لاڳا .

